

20-08-'25.

Avond excursie Itterbecker heide.

Een natura 2000 gebied sinds 2007 maar in 1939 al, als natuurgebied is aangemerkt.

Start; Spurensuche Parkplatz Itterbeck (Dld.)

Even over de grens, zo'n half uurtje rijden van Vriezenveen.

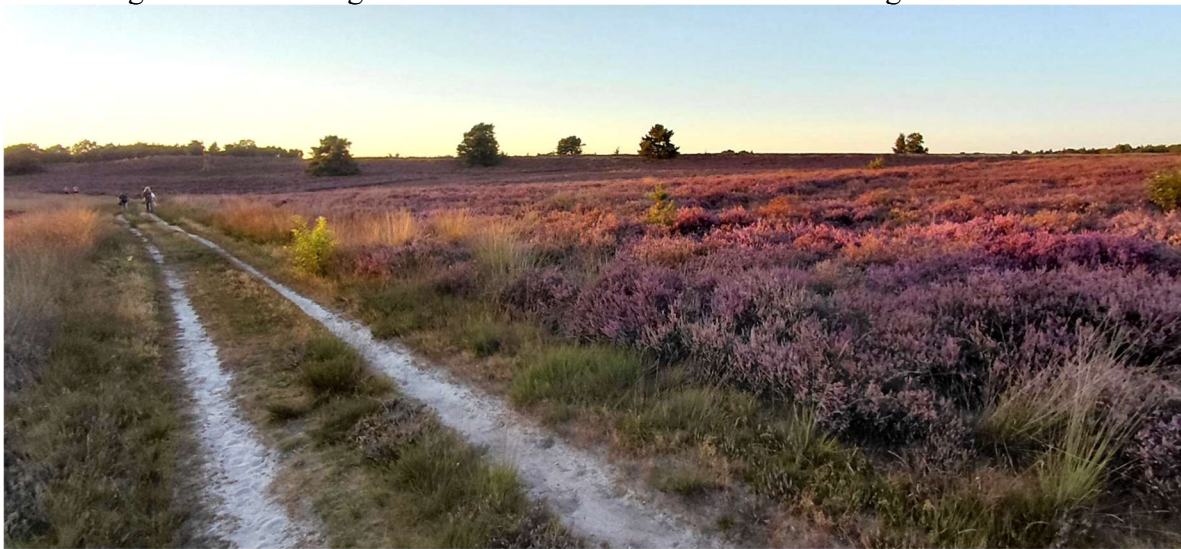
Wat wij niet wisten dat, voor dit gebied, groepen aangemeld moesten worden.

Door een oplettende Landschaftswächterin van de Itterbeckerheide, Landkreis Grafschaft Bentheim afd. Naturschutzbehörde, die van de excursie gelezen had op onze website hebben we alsnog toestemming gekregen van Abt. Umwelt Landkreis Grafschaft Bentheim, waarvoor onze hartelijke dank.

15 Deelnemers en de weersomstandigheden waren perfect.

Het bezochte gebied is onderdeel van een groot "zandheide" gebied in het zuid/oosten van Nedersaksen. Het wordt gekenmerkt door morenen en duinen. Een morene is, oneerbiedig gezegd, een "puinbult", afgezet door een glaciale ijskap uit het Saalien, een geologisch tijdvak van ongeveer 240.000 tot 130.000 jaar geleden. Ook is in dit tijdvak, en men schat zo'n 180.000 jaar geleden, de "Egger Riese" (ook een geologisch monument) even ten zuiden van Itterbeck, vanuit Scandinavië met een ijskap hier naar toe gebracht. Wel even een kei van zo'n 35 ton! We hadden hier ook nog even naar toe gewild maar het was al bijna donker toen we van de wandeling over de heide terug kwamen.

We hebben genoten van een prachtig bloeiende heide met mooie panorama's in de setting van een ondergaande zon. Een geaccidenteerd terrein met veel afwisseling.

De aan- en terugloop van de heide was wel wat lang maar de bloeiende heide en alles wat hier bij hoorde en te zien was, zeker de moeite waard.

Voor waarnemingen van de vogels hadden we het geluk dat Bertrik er ook bij was met zijn scherpe gehoor. Anders hadden we zeker de helft minder gehad.

Gezien en meest gehoord o.a.; Vink, Winterkoning, Kuifmees, Koolmees, Tjiftjaf, Boerenwaluw, Sperwer, grauwe Gans, grote bonte Specht, Roodborsttapuit, grauwe Vliegenvanger en Roodborst.

Voor kennis van de flora en kennis van het gebied hadden we Herman bij ons.

O.a.; Schijnaardbei, gespleten Hennepnetel, Duizendblad, Hazenpootje,

geel Walstro,

Steenanjer,

Cipreswolfsmelk,

Muizenoor, St. Janskruid, Zandblauwtje, Hondсроos (met Rozengal) en Kraaiheide.

In een heidestruik werd een Viervlekwielerwebspin ontdekt. Een vrij algemene spinnensoort maar wel heel mooi.

Het gegraven vennetje, buiten de wandelroute mocht niet worden bezocht. Wandelen op de paden en **niet** struinen door het gebied. (Er liep wel een Olifantspaadje naar toe!)

In dit vennetje zou een bijzonder waterplantje staan, Loos Blaasjeskruid. Een vleesetend plantje. Zij vult haar dieet aan met o.a. watervlooien die het vangt met ondergedoken blaasjes. Het bloemetje staat mooi geel te pronken boven water.

(deze foto's zijn van internet gehaald)

Op zo'n $\frac{3}{4}$ van de wandeling ontdekte Gerrit nog een lid van de graafwespenfamilie, de Bijenwolf. Deze was bezig een holletje te graven waarin **zij** verlamde bijen naar toe brengt, met het doel, dat deze als voedsel dienen voor het nageslacht. Zij legt een eitje bij de bijen en omdat de bijen verlamd zijn en niet dood, blijft het "voedsel" voor de larve vers! Het ♂ van de Bijenwolf is een onschuldige bloembezoeker en "doet geen vlieg kwaad".

Al met al prachtig weer, een goede deelname, een mooie avondwandeling over een golvend terrein met prachtig bloeiende heide, begeleidende flora en met een educatief karakter.

Johan.